

[Indenrigsministeren.]

har formet de Bestemmelser, hvor der kan være Tale om, at der findes Uklarhed, en Uklarhed, som jeg for min Del har søgt at faa fjernet, men mødt Afvisning fra Venstre i Folketinget.

Det ærede Medlem gjorde i sin første Tale en Bemærkning, som jeg glemte at svare paa før, men som jeg dog gerne vil føje en Udtalelse til. Det ærede Medlem antydede, at det var muligt, at man skulde gaa den Vej indenfor Storkøbenhavn at give Kommunalbestyrelserne Frihed til at afgøre, paa hvilket Tidspunkt Restriktionerne eventuelt skulde falde bort. Jeg vilde dog meget nødig tro, at det helt er det ærede Medlems Alvor, at man her, hvor det drejer sig om en fast, man kan godt sige fast sammentømret økonomisk Enhed, som Hovedstaden er, uanset Kommunegrænser, skulde kunne tænke sig, at f. Eks. Frederiksbergs Husleje-lovgivning blev ophævet før Københavns eller omvendt. Det vilde sagligt set, tror jeg, være noget saa helt ved Siden af, at jeg haaber, det ærede Medlem ikke vil forfølge denne Tanke.

Jeg skal til Slut blot sige til det ærede Medlem, at naar det ærede Medlem nu i sine Bemærkninger syntes ligesom at ville stille sig helt udenfor, hvad der hidtil er sket i denne Sag, og sige, at saa kunde vi begynde at tale forfra igen, og jeg kunde staa paa den anden Side og svare ja eller nej, efter som det behagede mig — efter Tonen i det ærede Medlems Udtalelse var det ham næsten lige meget, hvad jeg sagde —, den Tilstand, maa jeg sige, regner jeg ikke med kommer til at foreligge. Jeg staar ikke alene i denne Sag, og Regeringspartierne staar heller ikke alene; der staar et Parti, som hedder Venstre i Folketinget, bagved dette Forslag, og jeg vil værne Venstrepartiet dér mod den Tankegang, som de Konservative har været inde paa: at man ikke kunde stole paa Venstres Ord. Jeg er overbevist om, at et stort Parti som Venstre ikke sætter sit Navn og sit Ja ind paa noget, som ikke forpligter.

Stensballe: Jeg kan kun gentage, hvad jeg sagde før, at jeg gaar ind for Hovedprincipperne i Lovforslaget; men det maa selvfølgelig være os tilladt, hvis vi mener, der er sket noget forkert i Detaller, at søge det ændret, og det agter jeg ogsaa at stille Forslag om, uanset om den højtærede Minister vil være glad for det eller ikke. Men selvfølgelig er vi villige til at forhandle derom, bevares vel. Jeg har ikke rettet nogen Kritik mod det ærede Medlem Hr. Slesbager, jeg rettede den, mod den ansvarlige

Minister, fordi han ikke har sørgt for i Folketinget at faa givet Lovforslaget en saadan Form, at han ikke her behøvede selv at staa og kritisere det ligesom vi andre, baade for klar Affattelse, og fordi der var, som Ministeren sagde, meget for stift deri. Det kunde godt have været rettet, hvis man havde givet noget los baade paa den ene og den anden Maade. Jeg sagde ikke noget om, at det *kun* gjaldt en Uddybning — jeg nævnte ikke Ordet „kun“. Jeg vil have frie Hænder baade i formel og reel Henseende, hvis jeg finder, der er noget, som skal rettes, men jeg ønsker ikke at røre ved Hovedprincipperne i det Forslag, der nu ligger paa Tingets Bord. Dem skal jeg nok fuldt og helt staa bagved og staa sammen med den højtærede Minister om; men det kan ikke gælde de enkelte Ting.

Men siden vi nu er kommet ind paa Detailler, sagde det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Fritze Teisen), at der ikke var nogen principiel Forskel mellem 1½ og 3 Aar. Nej, det er der ikke, men fordi det ikke er principielt, kan jeg godt staa fast paa det Aaremaal, der er fastsat i Folketinget, og det vil jeg sikkert ogsaa gøre. Det er min Opfattelse, at det vil være rigtigt at gøre det, medmindre det skulde vise sig, at Kommunalbestyrelserne kunde paatage sig et saadant Ansvar. Det vil jeg slet ikke tage Afstand fra, uanset om den højtærede Minister gør det. Jeg maa i alt Fald have en større Uddybning af det Spørgsmaal, hvis jeg skal kunne indse, at Forholdene i saa Henseende er anderledes herinde. Der er jo heller ikke Tale om at ophæve Husleje-loven, men der er Tale om, at Kommunalbestyrelserne kan faa overladt Afgørelsen af visse Spørgsmaal, som de selv kan bestemme over ud fra de Erfaringer, de efterhaanden naar til i de enkelte Kommuner. Det ser jeg slet ikke noget forkert i. Hvis den højtærede Minister tror, at det var et tilfældigt Indfald, naar jeg sagde det, maa jeg bedrøve ham med, at det er efter moden Overvejelse, jeg har fremsat disse Betragtninger, fordi jeg mener, at det vil være vanskeligt for os her at give saa faste Bestemmelser. Vi vilde gøre bedre i ligesom i 1923 at give Kommunerne større Frihed til at lempe sig efter Forholdene. Dermed følger ogsaa større Ansvar.

Det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Fritze Teisen) syntes at mene, at „Aalborg Amtstidende“ skulde være saa bestemmende. Det er et udmærket Blad, og jeg tror, at det ærede Medlem maatte være glad, hvis det ærede Medlems Parti havde saa gode Blade indenfor sin Bladkreds. Men det er dog kun